

A kereskedelem és a rádióakció

A megye tanácselnökének pénteken tartott sajtótájékoztatója révén ismeretessé vált, hogy holnap reggeltől kezdve másfél hónapra át — pontosabban: október 15-ig — a rádió és a televízió műsorában nagyobb teret kap Csongrád megye. Ezzel kapcsolatban egy rádiókészülék-vásárlási akció lebonyolítására is sor kerül. Az akcióval kapcsolatban dr. Csada László, a megyei tanács vb. kereskedelmi osztályának helyettes vezetője válaszolt a kérdéseinkre:

Hogyan készültek fel erre az akcióra?

— Úgy vélem — jól. Már tavaly, a téli hónapokban felvettük a kapcsolatot a Videotonnal, és igyekeztünk biztosítani a szükséges többlet-árumennyiséget a megye részére. Mivel ebben az akcióban igen nagy szerep jut a helyi nagy- és kiskereskedelemnek, vezetőiből munkabizottságot alakítottunk, és meghatároztuk azokat a szükséges intézkedéseket, amelyek az akció sikerét biztosítani hivatottak. Ez az intézkedési terv vonatkozik a Vidia Nagykereskedelmi Vállalatra, a Deltára, mint a legnagyobb szakkiskereskedelmi vállalatra, a Centrum Áruházra és a ME-SZOV-ÁFESZ titkárságra, s a többi kereszttul a fogyasztói szövetségekre. Intézkedéseink igen sok irányúak, mert nemcsak arról volt szó, hogy nagyobb árualap- ról gondoskodjunk, hanem arról is, hogy növeljük a megyében a rádió előfizetőinek számát.

Erre vonatkozóan mi volt az elgondolásuk?

— Mindenekelőtt a postai közösen felmértük az egyes települések rádió-előfizetőinek számát. Ebből megtudtuk, hová kell nagyobb mennyiségű rádiókészüléket vinnünk, hol kevésbé ellátott a lakosság készülékkel. A megfelelő propagandaanyag mellett igyekeztünk úgy felkészíteni a kereskedelmi hálózatunkat, hogy a szaktüzetek mindegyike ne csak megfelelő árumennyiséggel, hanem jól elrendezett, választékosan kiállított — mintegy bolti — árubemutatóval álljanak a vásárlók rendelkezésére. Az akció jelentőségének kihangsúlyozása érdekében, Szegeden, a Technika Házában központi kiállítást is rendeztünk. Itt mutatja be augusztus 29. és szeptember 7. között a Vidia Nagykereskedelmi Vállalat és a Videoton azokat a készülékeket, amelyek a boltokban megvásárolhatók.

Egy akció akkor igazán akció, ha kedvezményekkel is jár. Szólhatunk-e ilyesmire?

— Biztosítottuk a vásárlók részére azt a kedvezményt, hogy régi, kicserélési szándékkal készüléküket ne kelljen külön elvinniük a bizonyos áruháza — hiszen a BAV mindössze két üzlettel rendelkezik megyénkben: Szegeden és Hódmezővásárhelyen — hanem azt az a bolt, ahol új készüléket kívánnak vásárolni, felértékelte, átvesszi, és a régi készülék árát az új készülék árába beszámítja.

— Kedvezményt jelent az is, hogy — megbeszélésünk alapján — az OTP minden szeptember 1. és október 15. között megvásárolt rádiókészüléket bevon az úgynevezett kedvezményes, tehát részletfizetéses értékesítés körébe. Ez azt jelenti, hogy az ezer forintot aluli vásárlásra is biztosítja a részletfizetést.

Szó volt mozgóboltos árusításról is. Ez miként oldódott meg?

— Gondoskodtunk arról, hogy azokra a településekre is jusson áru, ahol nincs szaktüzet. A budapesti székhelyű KERAVIL mozgó-

boltja (gépkocsija) megfelelő mennyiségű és választékú készülékkel előre meghatározott ütemterv szerint 12 megyei települést látogat meg. Ezek a települések időrendben: Domszék, Zákányzék, Rúza, Öttömös, Pusztamérges, Üllés, Forráskút, Zsombó, Ópusztaszer, Csanytelek, Felgyő és tulajdonképpen egy városrész: Algyő. Egy-egy helyen három napon át tart a vásár.

— A múlt év azonos hat hetében, vagyis szeptember 1. és október 15. között kerekelt 3300 rádiókészüléket vásároltak a megyében. Most mintegy 13 000 készülék várja vásárlóit.

— Azt is meg kell említenem, hogy kevés, mindössze két olyan táskarádió kerül forgalomba, amelynek ára az akció időtartama alatt kevesebb. Az árkedvezmény azonban lényeges: 30 százalékos. Ez a két típus a Szonáta és a VEF-206-os.

Milyen további kedvezménnyel jár még ez az akció?

— Szedjük pontokba: 1. Néhány rádiókészülék kedvezményes áron vásárolható meg. 2. Az új rádiótulajdonosok 1976. március 31-ig mentesülnek a rádió-előfizetés alól. 3. Egy hónapig ingyen kapják a Rádió- és Tv-újságot. 4. A bolt a vásárláskor elintézi a postai bejelentést. 5. A rádiókészülék 10 százaléka kifizetése után a fennmaradó összeget az OTP meghitelez, és az 12 hónap alatt törlesztesd. 6. Ha eddig valakinek volt rádiója, de azt nem jelentette be, most minden jogkövetkezmény nélkül megteheti — fejezte be tájékoztatóját dr. Csada László.

Sok érv szól amellett, hogy éljünk ennek az akciónak előnyeivel, kedvezményeivel, és reméljük — élünk is vele...

Szabó Endre

Elárasztották a Justus-mocsarat

A Hortobágy „közepén”, a pusztát átszelő fő közlekedési utaktól távolos, mélyebben fekvő rész volt hosszú időn át a ritka, félnék madarak tanyája. A múlt esztendő csapadékszegény időjárása következtében csaknem teljesen kiszáradt a hortobágyi Justus-mocsár, s félt volt, hogy kivész ritkaságainak menő növény- és állatvilága. A Hortobágyi Nemzeti Park igazgatósága a

Tiszántúli Vízügyi Igazgatósággal és a Hortobágyi Állami Gazdasággal együtt készített terv alapján „rekonstruáltatta” a mocsaras területet. Vízvezető árkok építettek, majd tavasszal megkezdte a mocsaras rész vízzel való elárasztását. A munka most fejeződött be: egymillió köbméter vizet engedtek a Justus-mocsárra, amely visszazapta eredeti formáját, képét.

Hontalanok zsákutcája (6.)

Élni csak itthon lehet

A szelíd tekintetű fiatalember sokáig mered maga elé. „Az biztos, másként is alakulhatott volna az életem.” Ikertestvére itthon maradt, családi háza, családja, kitűnő szakmája van. S neki mire tellett a híres Bayer-cégnél? Még nincs negyven éves, de ötvennek látszik. Tizenhét évesen ment el, s már tőri a magyart. Nehezen, szagatatlan törnek fel belőle a mondatok, mintha súlyos beteg volna. Fogsora egészen szívesen villan.

— Vegyipari munkásként dolgoztam az NSZK-ban. Idehaza géplakatos szakmát szerettem. Amikor elmentem, 1956 decemberében, nem tudtam volna megmagyarázni, miért teszem. Most sem tudom. De egyben biztos vagyok: nincs keserűbb kenyer a hontalanok kenyerénél.

Köln-Bucheinben lakott, onnan járt a 16 kilométerre levő munkahelyére. Egy idő óta egyetlen izgalom melegítette: a hazalátogatás lehetősége. Jött is, amikor csak tehetett. S most végleg itthon marad.

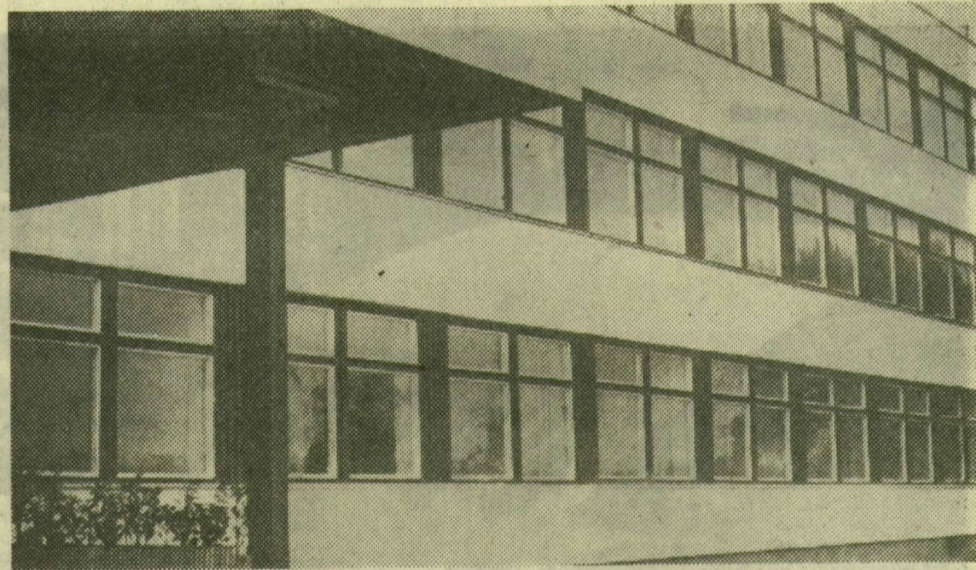
A sárvári Gecse Zoltánnál jóval előbb határozott a bő Győrvári család. Ötvenhatban mentek el ők is. Hogy miért, ők sem tudják megmagyarázni. Talán azért, mert az „öreg” nem néztek jó szemmel, hogy a két fiatal egymást választotta? Elmentek, kint összeházasodtak, négy évig meghányta-vetette őket a sors, aztán hazajöttek. Három apró gyermekkel jöttek, s a fiatalas-

zony tudta, hogy itthon nemsokára megszületik a negyedik is.

A Kossuth utca 4-ben, a szülői házban laknak. Jósza-gú szellő járja az udvarukat, ahol beszélgetünk. Együtt a család. A nagyszülők is itt vannak. Körbe üljük a kerti asztalt, derűs, már-már idilli ez az emlékezés.

— Élni csak itthon lehet — fogalmazza meg a fiatalasszony, a négy gyermek anyja. — A másfél évitied megmutatta. Ha kint maradtunk, ki tudja, hova sodort volna bennünket a hontalanság?

A férj a Gabonafelvásárló Vállalat hegyfalui telepén dolgozik. A feleség a termelőszövetkezetben, a csirkénél. A gyerekek közül a legidősebb, Ottó, a nagymama szavaival: „erős, mint a vas”. Bázalben született, Szombathelyen dolgozik az egyik nagyvállalatnál. Most tizen-négy éves. István, akire a nagymama a „fürgő gyerek” jelzőt illeszt, kereskedelmi iskolába jár Sopronba. Hergiswillben született 17 évvel ezelőtt. Sopronból minden nap hazajön, még a kópházi nagymamához sem költözne el, mert itthon a legjobb. Ibolyát is a nagymama „konferálja be”, azt mondja: „akkora, mint az anyja!” Tizenöt éves, most végzi az általános iskola nyolcadik osztá-

A „fényes” kollégium

Kistelek új kollégiumába most költöznek a lakók. Holnap már csengőszóra ébrednek, ebédelnek és csevegnek a fekszenek le. Szép az épület, úgy tűnik, megérte a pénzt, amit befektettek. Ami kényelmet új ház ígérhet, ez megadja. Dicséret a tervezőknek és az építőknek — akkor is, ha visszakanyarodunk még hozzájuk néhány szóra.

VÁLASZ-FALAK?

Elsorolom az elején mindazt, amit láttam és amit hallottam. Százötven diák fér el benne, egyik szárnyát lányok, a másikat fiúk lakják. A legfiatalabb lakó pöttömke gyerek, tanyáról jött, hat éves, elsős; a legidősebb érettségi előtt álló legény vagy nagylány. A szobák négyágasak csak, mindhez beépített szekrények tartoznak. Nagytermében rangjukra sokat adó tudóstársaságok akár szimpoziumot rendezhetnének. Könyvtárszobák, társalgók, zsibongók, tanuló — „csön-

des” és tanuló pároknak való „hangos” tanulószobák —. Belülről szóló kötelesegből. Itt kezd hasonlítani a mi kollégiumunk a családdhoz.

— Amíg kicsi a gyerek? — Azt hiszem, amíg el, nem tagadja meg. Minden év úgy kezdődik nálunk, hogy első napra visszajönnek a régi katonák, az is most kéri ki a szabadságát. Amíg ismerőst talál, minden évben eljön. Megnézni, hogy indul a tanév, és elmondani, mi van az iskolán kívül.

Jó lenne a régi kollégium nevelési tapasztalatait hozzáértő szakembernek összegyűjteni, és följegyezni, milyen változásokat hoz majd az új épület. Nevelők és diákok egyaránt mondják, ami eddig jó volt, megőrzi ezután is.

HIÁNYZIK A GOMB

Ne üssön le az eddigi ellismerésből semmit, ami most következik, de úgy kérek a világot, ha a másik oldaláról is tudunk.

Az új kollégiumban még nincs kazán. Igaz, a tervező már tudta, hogy kell, az építő vállalat viszont azt mondja, nem kapott. Ígéri, hamarosan lesz. Meleg víz csak akkor lesz.

Az új kollégiumban még nincsenek új bútorok. Nyár elején érdeklődött az igazgató az építőkkel, azt mondták, ne türelmetlenkedjen, meglesz. Türelmetlen volt mégis, utána járt, kiderült, meg se rendelték. Felreértették valahogy a kereskedelem levelét. Ígéri, hamarosan új bútor is lesz: heverők, asztalok, székek. Addig a régi felszerelést hozzák át.

A harmadik problémát azért említem, mert nem első eset tervezésnél. Az igazgató javasolt egyet-mást annak idején, hogy kellene. A tervezők azt az egyszerű választ adták rá, megeshet, nem ő lesz már az igazgató, mire fölépül a kollégium. Sok ilyen példáról tudnak. Elnézést kértek, de ők nem vehetik figyelembe minden igazgató kívánságát. Kár, mondandó most en, mert az igazgató is maradt, és az is jó lenne, amit javasolt. Olyan apróságokról van szó, hogy ebédlő is jó lett volna az épületbe. Igaz, itt a szomszédban a gimnázium, annak van ebédlője, de zsúfolt, és ennyi gyerekkel, köz- tük apróságokkal naponta háromszor átjárni, nevelőt ott is, itt is „haptákba” állítani, bonyolult feladat. Fedett átjárót is javasoltak, mert eső is van, sár is, hó is — a többi kár mondani.

A nagy örömhöz képest ezek picit dolgok. Az avatóünnepségen így mondták: szép az új ruha, csak a gomb hiányzik róla.

Az örömet az teszi teljessé, hogy Kistelek mindeztől magánélményét vallja az új kollégiumot. Aki tud, segíti. A tanács is, az itt dolgozó vállalatok is. Szóval is, pénzrel is. És nagyon igyekszik az építő vállalat, hogy a gombot hamar felvarrassák a ruhára.

Horváth Dezső

ESTI MESE

A diákok kisteleki otthonát nem lehet messziről nézve megérteni. Válaszolni kell előbb arra a kérdésre, mit csinál itt első évben az a gyerek, aki szomszédot is két kilométerrel arrébb látott eddig, és most múlt hat éves. Vagy az a másodikos, aki nek a régi épület is palotának számít. Akinek egyik legnagyobb gondja az volt, hogy annyi itt az ajtó, mint egy csillag, és neki azt mindent meg kell nyitnia. Idegen kilincsekre talán soha nem tette meg a kezét. És akármelyik ajtót nyitotta meg, édesanyja egyik mögüle jött elő.

Azt mondja az igazgató, jött olyan gyerek már, aki cipőjét sem tudta befűzni. Aki nem tudott egyedül enni, mert otthon katonákat kapott, és minden katonához külön mesét. Aki nem tudott egyedül fürdeni, egyedül még aludni se. Sárvá fekkdt le, és amikor reggel arra ébredt, hogy csak álomban járt otthon, megint sírt este. Mi lett vele? Az egyik legügyesebb gyerek ma.

Akárhogy nézzük is, nagy ára van a tudományoknak. Mint a fészkből kiszédett madár, olyan ez a gyerek. Mivel lehet ellensúlyozni az elkerülhetetlen megrázkódtatásokat?

Semmivel. A családot pótolni nem lehet. Talán nem is kell, mert úgy érezzük, nem szakad meg a gyermek és a szülők kapcsolata. Itt benn addig idegen a gyerek, amíg társakra nem talál. Játsszótársnak ott a vele egykorú, róla gondoskodó „felőttnek” pedig az idősebb. A gimnazista megtanítja cipőt fűzni, enni, meg is fürdeti, öltözteti, ruháját is kijavítja, ha kell, és esti mesével elaltatja.

Pósfai H. János